

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τὰ σωζόμενά τῶν παλαιότα-
των Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ,
ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ.

*Vetustissimorum Authorum
Georgica, Bucolica, & Gno-
mica p̄emata quae super-
sunt.*

Accessit hanc editioni

Is. Horriboni Theoriticarum
Lectionum libellus
Cetera sequentes paginae indi-
cant.

Sumptibus Ioannis de Tournes
Reip. & Academię Typographi.

M. DC. XXXIX.

TYPOGRAPHVS LECTORI

beneuolo S.

Ne sis nescius, lector, quod in hac nostra editione, prater
ea qua in prioribus habuisti, sit praestitum, paucis rem habes:

Primum Graeca ut quam emendatissime ederentur o-
peram studiose dedimus:

Deinde in Latina interpretatione multa sumus me-
hora.

Tertio quadam adiunximus carmina partim Theocri-
ti, partim aliorum poetarum, qua in prioribus deerant: qua-
dam etiam quae in nullis reperias

Musae quoque poema & propter elegantiam, & quia
non videbatur argumentum alienum adesse visum est

Postremo Isaei Horiboni Lectionum Theocriticarum
libellum addidimus, in quo tum Theocriti tum aliorum
poetarum loci non pauci quam emendantur, quam expli-
cantur.

D. CRISPINI de sua editione

disce.

Si deus est paucis quae, plurima dicere, & apte:

Quia etiam insignis claudere multa libror

OECONOMICA TOTIVS
OPERIS PRÆFA-
TIO,

IOANNIS CRISPINI.

RAVIORIBVS defessum labo-
ribus quid vetat in amœnos non-
nunquam Poetarum hortos re-
quiescendi grana excurrere? Sane
fuit ea mihi iam dudum in promo-
uendis (quod potui) literarum stu-
diis voluntas, ut quum à grauioribus illis, imò pri-
maris Ausibus edendis origi quid superesset, se-
cundariis quæ ad humanitatem pertinent, impende-
rem. Maximè verò iis qui viciniore origini, ut Pla-
to monet in Phædo, minus attractarum sordium
habent: qui verbis lectis, aptis & illustribus idem ef-
ficiunt, quod pictores præstant suis pigmentis can-
doris ac ruboris & aliis cuiusque generis coloribus
scitè omnino adhibitis & eleganter. At quum supe-
rioribus annis ab Homero Poetarum principe ce-
ptum esset, nunc alterum ab illo Hesiodum, Aferum
illi præcipuum, Theognidem quoque & Phocylum
Theocritum aliòque primarios Poetas qui ob ex-
cellentiam & exquiritæ descriptionis dotes veritatem
ferre potuerunt, & profsequi non inuicendum duximus
ea forma quæ & in & foris oblectet nec impediat
circumgestantem. Duximus quidem eos veluti in

O E C O N O M I A

res operibus τοῖς σωζομένοις: secundam Theocrito, ac reliquis Εἰδύλλιοις, ἐξέως: tertiam ipsi Theognidi ceterisque Γυμνασίοις hac exiguitate dedimus, ut in unum volumen coire omnes possint, quorum seriem subiecta huic Epistolæ tabula demonstra-
bit.

Quid porro præstitum sit hac editione non est pleribus recensendum: ipsa re cognoscent candidi Lectores: ne aut prolixiori præfatione periucun-
dam horum Poëtarum lectionem remoret, aut vere-
cundiz terminos nimia commendatione transi-
liam. Spero equidem susceptum hunc laborem in-
que eo doctorum virorum præstitam operam atque
industriam studiosis nec inutilem nec ingrati-
furam, cum & Latina versio, quæ de Græcis fideliter
expressa est, omni-
bus è regione coniuncta deur-
sum etiam breuibus ea annotationibus indicata sine
quæ necessaria erant, huiusque entitidioli modolo
potissimum conueniebant.

Aique ut ingenuè semper agnouimus à quibus
profecimus, præter eos quorum elucubrata studia in
his Poëtas citata extant, pleraque nobis benignè
communicauit D. Portus Cretensis, vir Græcè at-
que Latine doctissimus: multa etiam apud B. Mar-
cuardum contulit C. Auberius Triumcarius, præ-
sertim in iis quæ Simmiae Rhodio attribuantur quæ
præterquam quòd sunt αἰνίγματα arbitratu veteris
Auctoris efficta corruptissima erant Ioannes Pedia-
mus Theocrici Σύγγραπτα declaraturus, quauis dif-
ficultatibus afficeretur, antè iustificatus est his ver-
bis: τὸ δὲ τ' Θηκεῖται σὶ ἐργῶ αἰνίγματα καὶ δύσκολα
τε τῶν τῶν μεταφράσεων πικρῶν, καὶ διὰ τὸ ἀπερὶστα
μημονεθῆναι ἰσορῶν ἰσχυρῶν, καὶ τὸ ἰσχυρῶν τ' σιωπῶ-
ντων καὶ ταῦτα μὴ καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ σιωπῶντος
ἐκφυγεῖν πικρῶν ἰσορῶν ἀποδείξει. Quid sanè præfa-
tio æquius de Quo, Alis, ac Securi, ænigmatibus Sim-
miae

TOTIVS OPERIS.

mae commentis prædici vsurparique merito possent. Hæc verò breuibus idcirco non abs te præfatur, ut intelligant studiosi adolescentes, perexiguos quidem dari hos libellos, sed repletos tanta Poetarum veterum gæxa, tum multiplici rerum sententiarumque gravitate ac varietate plenos, ut maiora volumina non solum operarum ex operis difficultate superent, verum etiam utilitatem grato compendio (his præsertim temporibus alloqui perturbatissimis) coniunctam habeant.

POETARVM QUI TRIBVS
distinctis libris, vno tamen indexe comprehenduntur, catalogus.

I.

GEORGICA MESIODI ASCRAEI, OPERA & DIES.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius auctoritas tanta erat ut ipsius carmina tanquam oracula & ἀξιόματα quidam communi sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.

Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de crit. poet.* quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambigere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.

DE CONOMIA

Annotationes in *Εἰς τὴν Ἥμειον*, Philippo Mel. poetissimum, Fufio & Garbino debentur.

THEOGONIA eiusdem Poet. Cui addita genealogiarum compendiarie descriptio nobis à D. Porro Cretensi communicata, plurimum lucis adfert.

II.

BUCOLICA.

THEOCRITI SYRACUSII

Eidyllia, apta ad Poëtica principia excolenda, quæ à primis pastorum quietis meditationibus profecti dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* excusus ad *Aratores* se transtulit: & ab Aratoribus ad *Herodes* qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclogæ principio ob oculos posuit.

Tuget tu patula recubans sub tegmine fagi. &c.

V. Vinsæmus alique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIE RHODII.

ΟΥΥΜ. ΑΛΑΣ. ΣΕΥΡΙΜ

Restituit suis metris, enodatæque exposuit Aubrius.

ΜΟΧΙ Syracusij.

ΒΙΟΝΙΣ Sarnynzi Eidyllia, ex A. Mekerchi, tum ex Fui. V. fimi scriptis aucta,

ΑΥΣΟΝΙ elegans Eidyllium, Græcis versibus à Fed. Iamotio redatum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarensis vetustissimi Poetæ sententiæ elegiæ annotationibus selectis E. Vincti, I. Hertelii, I. Schegkij, aliorumque lucubrationibus expolitz.

P.H.O.

TOTIVS O

PHOCLIDIS poetæ

TITHAGORÆ

SOLOMIS

TYRTÆI

SIMONIDIS

ALCIBII

ANACRONTIS

PANTALIDIS

ORPHEI

MINSEI

LINI

CALLIMACHII

EVENI

ERATOSTHÉNIS

MEKERTATIS

THEODIPPI

MEKERTODORI

TIMOCLES

Quorum

multum magis scriptores

la non sicut horum præ

(sicquam Anthonides, Xen

theus, Dico, Chryse

de Partibus Græciæ Clame

Basilus cognomento Mag

ROS POETAS

eadem terra Enchitidis pr

SENARIO RV M Libe

quoque Poëtarum sentent

Indice ad calcem illius ce

habie

ADDIT A sunt eiusdem

generis nonnulla ex vet

gatis: quorum nomina

tra

Inter his Philomela, &

TOTIVS OPERIS.

PHOCYLIDIS poema admonitorium.

PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis V. A-
metpachij aliorumq; observationibus illustrata.

SOLOONIS sententiae quae supersunt,

TYRTÆI varia,

SIMONIDIS pleraque,

RHIANI,

NAVYMACHI,

PANTASIDIS.

ORPHEI,

MIMNERMI,

LINI,

CALLIMACH,

EVENIPARII,

ERATOSTHENIS,

MENECRATIS,

POSIDIPPI,

METHRODORI.

TIMOCLIS. Quorum sententias plerasque
multi magni scriptores veluti axiomata & oracu-
la non sine honoris praefatione citarunt, Plato
(inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutarchus, A-
thenæus, Dion, Chrysostomus, Philo Iudæus; ac
de Patribus Græcis Clemens Alexandrinus, ac
Basilus cognomento Magnus.

MOS POETAS INSEQUI TVR
eadem tertia Enchiridij parte,

SENARIO RV M Libellus, continens aliorum
quoque Poëtarum sententias: quemadmodum ex
Indice ad calcem illius tertiae partis appposito con-
stabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superioribus ar-
gumenti nonnulla ex veterum Comicorum fra-
gmentis: quorum nomina idem Index common-
strat.

Precor his, & Philomuse, & vestris Audiis sans.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ'

Ἐπὶ τῷ Λέανδρον.

M V S Æ I D E H E R O -
ne & Leandro poemaele-
gantissimum.

ΥΥ 3

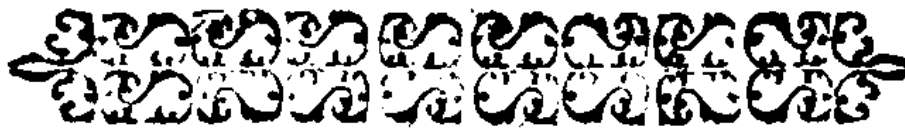
Εἰς Μυσᾶνον ὄπι τάφου

Εὐμόλπῃ φίλον ὦν ἔχ' π' φθνησκὸν ἔδωκ'
Μυσᾶνον φθινύον σῶ μ' ὑπὲρ τῶ ὅ τάφω.

In Musaeum epitaphium.

*Eumolpi charum tenet ora Phalerica quatum
Musaeum cassum corpore in hoc tumulo.*

Sed cum quatuor fuisse Musaei à Suida tradatur, unusque ex iis, an alius quispiam hic noster fuerit, inquirendum. De eo scripsit in Notis suis ad Laertium Is. Hortus.

ΑΛΛΟΣ Ο ΡΟΜΑΙΟΣ ΤΟΙΣ

σπουδαίους ὁ ἀρετῆς.

ΜΟΥΣΑΙΟΝ ἡ παλαιότατον πομπὴν ἡδέ-
λιστα περιμύχζην τῷ τῷ Αἰσίου τῷ κ. ἡ τοῦ
ἐν τοῖς ἐπίροις αὐτῶν δι' ἐμοῦ ἐτυπυσ-
μυρσις, π. τε ἔδ) αὐτὸν ἡδιστον ἄμα κ. ἡ παλαιότατον κ. μέγι-
στα αἰς αὐτὸν εἰδῆτε τὰ πᾶσι τοῦτε τῷ τοῦ Αἰσίου δανειδέντας
δαμονίως τῷ ὄντι κ. ἐν τοῖς, κ. ὅπως αὐτὸν ἐμμενῆται τοῦ
τῶν Ηροῖς κ. Δεινῶν πρὸς ἀμύλοισι ὅπως αἰς λαμβάνει
αὐτὸν τὸ βιβλίδιον ἡ περιμύχζην τοῖς δι' τε ἡ τὰ χεῖμα-
τα ἔν' ἔχω κ. αὐτὸς περιμύχζην ἡμῖν πᾶσαι τὰς τῶν ἐλ-
λῶν ἀρίστας β. β. κ. ὅντι εἰδῶτε, δῶσω ὅτι ἐν ἔ-
χω ἐν τοῦ αὐτοῦ χεῖματων πολλῶν. π. δῶτε τοῖς ἐν ἔ-
κινδύνῳ ἐμπεραθεῖσι κ. πατρῶν μέλιστα ἡ τῶν λέγοντι
Δημοδένει. αὐτὸ ἡ χεῖματων κ. αὐτὸν τῶν ἐν ἔ-
δῶν τῶν δεινῶν ἡ μὲν φιλοχεῖματων, ἔχων, μέλλον ἡ
τοῖς τοῖς π. ἀπεχθ. ὅντι τῶν γὰρ εἰρηκ. καὶ τοῖς χε-
ματων αὐτοῦ ἡ δυνάμειν ὅντι πορεῖν αὐτὸν ὑμεῖς μ. ὑπερδύναντες
εἰσεδε, αὐτοῖς ἡ πολλὰ μόνον κ. δαπάνη, πεποιηκότες
διαπλοοῦμεν, ἔρ. ὅντι.

MARCI MUSURI CRETENSIS.

Templum erat in Sesto, porriciebant ubi libamenta
 Veneri festinantes quotannis: at arcum
 Vaser amor gestabat, iacularique gestiens,
 Acute circumspiciabat, amaramque contorsit sagittam
 Matris in sacerdotissam, properansque inhans
 Hepati Leandri cum puella praeordia statim transfodisset:
 Virisque autem Cupidinis eodem percussit furore,
 Sui potius sunt nuptiarumque consciam lucernam
 Clandestinarum posuere: ferreum autem illa sortita
 Sanguinem multumque prodidit amantis procellis.
 Et eos luce priuavit, priuavit etiam lufibus veneris.

Eiusdem in Musaeum.

Etiam praeordia inuidia deorum tetigit: nam carminibus
 Laetavit se confectum Mars praemia laborum.
 Id audiens indignatus est, quod sua obtinuerant opera
 Terere a satis, Martisque non tulit iniuriam amor:
 Musaeque mandauit: ille verò canebat amantium
 Furrem decerpenti virginitatis florem.
 Laudetur ergo paruis pueris marginibus,
 Qua paruis ludens manibus patravit Cupido.

ΜΑΚΡΟΤ ΜΟΤΣΟΥΡΟΥΤΟΥ
ΚΡΗΤΟΣ.

Νηὸς ἔλω αἰὲ Σησόν, ἀγνίστοι ἦγε θυηλάτ
Κη πορρῶν εἰσπύδοντες ἐπὶ σπον αὐτὰρ ὁ τόξον
Οὐλῶ ἔρως βάσταζε δεισιτεύσαι ᾧ μεμνημένος.
Οξία δειδίλλισκε περὶ δὲ ἴδουται οἷσόν
Μεθ' ὅς τ' ἀπ' ἡττειραν ὅπασσιν ἔρχων δὲ ἐπὶ ἀδῆ
ἦτα π Ληαῖδρες, κόρης φρένας αἰψα φρήσας.
Ἀμφοτέρω δὲ ἐπὶ δου, αὐτὰ πεφορημένοι οἷσρας,
Ἀλλήλων δόπον αὐτο γάμον ᾧ σιωῖσθρα λύχον
Ἀαδριδίαν θήσαντο. σιδήρειον ᾧ λεισχάς
Αἶμα πολυπλάγκτης πορρῶν ποθεινὸν αἰλάας,
Καὶ σφε φάοις μὲν ἄμμεσιν, ἄμμεσιν ᾧ κὺ φιλοπότην.

Τόδε εἰς Μυσσῶν.

Καὶ τρένας ἀδρήσθαι θεῶν ἔλε δὴ γδ αἰοιδῶν
Στεῖτο λαχεῖν Ἀρκευμενῶν ἀφείνα πόνων.
Τὸτο κλύων νημέσιν ὅτ' ἐοῖς ἐπεινώσθην ἔργois
Ἀχλὺς ἄδλω ἀφύς. τ' ἔχαιδεν ὕβριν ἔρως.
Μυσσῶν δὲ ἐπέτελλεν ὅδ' ἐκλήιζε ποθεινὸν
Οἷσρον δόπον δρέψαι παρθένης χάλυχας.
Αἰνείδω ᾧ μικρῶσιν ὅπασσιν σελίδεσσιν,
Θαυ' ἐλίγας παύζαν χερσὶν ἑοργῶν ἔρως.

MUSEI DE HERONE

& Leandro.

D I C Dea oculorum testem lucernam amorum:
Et nocturnum natarem per mare uictarum
nuptiarum:

Et ortum tenebrosum, quem non uidit immortalis aurora:

Et Sestum & Abydum, ubi nuptia nocturna Herus.

Natan. & que Leandrum simul & lucernam audio.

Lucernam annunciantem nuncium Veneris,

Herus nocte nudentis nuptias ornantem nuntium.

Lucernam amoris simulacrum, quam debuit aethereus Iu-
piter

Nocturnum post effusum ducere ad consortium astrorum,

Ac ipsam appellasse sponsas ornantem stellam amorum,

Quoniam fuit ministra amatoriarum curarum,

Nuntiumque seruauit in somnium nuptiarum,

Antiquum molestus status flaret inimicus ventus.

Sed etia mihi canenti orum concine finem

Lucerna exincta, & perennis Leandri.

Sestus erat & Abydus in regione, prope mare

Vicina sunt urbes: Cupido arcum tendens,

Ambabus urbibus unam commisit sagittam,

Iuuenem urens & virginem: nomen uero coram

Suauisque Leander erat & uirgo Hero:

Hac quidem Sestum habitabat, ille uero oppidum Abydi,

Ambarum urbium perpulchra stella arbo:

Similes inter se, tu uero signando illac transibis,

Quare mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero

Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro,

Quare & antiqua maris opum fretum Abydi,

Adhuc

ERONE

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΓΑΚΑΘ'ΗΡΩ

ἢ Λεάνδρον.

ΕΙΠΕ θεὰ κρυφίαν ὀπιμαρτυρεα λύχρον ἱερῶν
των,

Καὶ λύχρον πλωτῆρα θαυροπόρον ἡμερῶν.
Καὶ γάλαν ἀχλὺς ἐστὶν, ἢ ἐκ ἱερῶν ἀνέστη ἡώς.
Καὶ Σησὺν καὶ Ἀβύδου ἱππάρχου ἐννοχῶν Ἡρώ.
Νηχεύειν τε Λεάνδρον ἑμὸν καὶ λύχρον ἐκείν.
Λύχρον ἀπαρτίλλοντα διακτοῖσι λυχεοδίτης.
Ἡρώς τε κτηνῶν γαμοσολὸν ἀγέτω τῶν.
Λύχρον ἱερῶν ἀγαλματὶ ὄφθον αἰδέσθαι ζῶς.
Εννοχῶν μετ' ἀέθλων ἀγῆς ἐς ὅμην γύμνῳ ἀστρον.
Καὶ μὴ ὀπιμαρτυρεα νυμφοστῶν ἀστρον ἱερῶν.
Ὅππῃ περὶ σιωπῆς ἱερῶν ἀνέστη ὀδυμῶν.
Ἀχλὺς δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμῶν ἱερῶν.
Πρὶν χαλεπὸν πνιγῆσιν ἀνθρώπων ἔχθρον ἀντί.
Ἀλλ' ἀγῆ μοι μὲν τοντὶ μὲν ζωνάειδε τε δούλῳ
Λύχρον ἐρευνῶντο καὶ ἐλκυμῶντο Λεάνδρον.

Σησὺς ἱερῶν καὶ Ἀβύδου ἐναπίον ἐχθρὸν πόντε.
Γάλας ἐστὶ πολλὸς, ἔρως δ' αἰὲν τοῦ ἀπείρου.
Ἀμφοτέρως πλοῖον ἐκ ζωνάειδε οἷον.
Ἡρώς φλέξας καὶ παρθένον, ἔρως δ' αἰὲν.
ἱερῶν τε Λεάνδρου ἱερῶν, καὶ παρθένον Ἡρώ.
Ἡρώ, Σησὺν ἱερῶν, ὅς ἐστιν, πλοῖον Ἀβύδου,
Ἀμφοτέρως πλοῖον, πλοῖον ἀλλῶν ἀστρον ἀμφο.
ἱερῶν ἀμφοτέρως, σὺ δ' αἰὲν κείνῳ ἀνέστη.
Διζέο μοι πνὰ πύργῳ, ὅππῃ ποτὶ Σησὺς Ἡρώ.
ἱερῶν λύχρον ἐχθρὸν, καὶ ἡγεμῶντο Λεάνδρον.
Διζέο δ' ἀγῆ μοι ἀνέστη παρθένον Ἀβύδου.

Adhuc deflent mortem exanimem Leander.
 Verum unde Leander in Abydos domos habitans,
 Heros ad amorem venit, amore vero deuinxit & ipsam.
 Hero gratiosa generosum sanguinem sortita,
 Veneri erat sacerdos: cum nuptiarum vero imperita esset
 Turrim à parentibus apud vicinum habitabat mare,
 Altera Venus regina, castitate verò & pudore
 Nunquam collectarum commercio usa est mulierum:
 Neque tripudium gratiosum aduixit iuuenili aetate,
 Liorem cuitans inuidiam mulierum:
 (Nam ob pulchritudinem inuida sunt feminae)
 Sed semper Cytheram placans Venerem,
 Sape etiam Cupidinem conciliabat libamantum,
 Matre cum caelesti flammam tremens pharetram.
 Sed neque sic cuitant ignotas sagittas,
 Idemque Venerum populare venit festum,
 Quod Sesti celebrant Adonidi & Venori,
 Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire [larum,
 Quotquot habitabant mari circundatarum extrema infus.
 Hi quidem ab Hamonia, hi verò maritima à Cypro.
 Neque mulier vlla remansit in oppidu Cytherorum,
 Non libani odoriferi in summitatibus saltans:
 Neque accolarum quisquam deerat tunc festo,
 Non Phrygia incolæ non vicina ciuium Abydis
 Neque vllus iuuenis amator virginum, certè enim illi
 Semper secuti, ubi fama est festi,
 Non tantum immortalium a ferre festinant sacrificia,
 Quantum aggregatarum ob pulchritudines virginum.
 Verum dea per adem incescit virgo Hero,
 Splendorem gradum emittens fletu.
 Qualis alba genas oriens luna.
 Summi vere nunciarum rubeant circuli genarum,
 Vt rosa ex thecis bicolor: certè ditiores
 Heros en membris rosarum pratum apparere:
 Colore enim membrorum rubebas: sunt verò [puellas
 Etiam rosa candidam induta tunica sub talis splendebat
 Multa

Πισίτι πον κλαίοντα μέρον, κ' ἴσθαι Λεωνόρου.
 Ἀλλὰ πόθεν Λεωνόρου· ἀβυθόθεν δάματα τείον,
 Ηρώς ἐς πόθεν ἦλθε· πόθεν δ' αἰείδῃσι κ' αὐτῶν,
 Ηρώ μ' ἡρῖσσε διοξείας αἶμα λοχόστα,
 Κύριος δ' ἐπὶ ἱέρεια γάμον δ' ἀδίδακτος ἰούσσε,
 Πύργον δὲ φεγγῆων ὥρ' αἰ γείνῃσι καὶ δαλάσσει,
 Ἀλλὰ κύριος αἶσαται σαοφροσύνην ἢ κ' αἰδοῖ
 Οὐδὲ ποτ' ἀγρομήκον ἐπαμύνησι γυναιξίν
 Οὐδὲ χερσὶν ἡρῖσσε μετ' αὐτῶν ἡλικὸς ἦεν.
 Μυῖον αἰλυσμένην ζηλήμονα δηλυτρεῖαν
 (Καὶ γὰρ ὅτ' αἰ γλῶσσην ζηλήμονες εἰσὶ γυναικας)
 Ἀλλ' αἰεὶ κυδίρεται ἰλασκομένη Αφροδίτῃ
 Πολλὰ κ' ἢ ἴσθαι παρηγορίσκει θυγαῖς
 Μηνεὶ σὺν ἑρμῇ, φλογερῶν ἑρμῆατα φασίγῃ.
 Ἀλλ' ἔσθ' αἰεὶ πνεύματα πνεύματα εἰσὶν
 Δὲ γὰρ κυδίρεται παιδίον· ἦλθεν ἰορτή,
 Τῶν αἰῶν Σησὼν ἀγροῖσι ἀδόντι κ' κυδίρει·
 Παιδίον δ' ἴσθαι εἰς ἡμῶν ἡμῶν ἐκείνη.
 Οἱ τοὶ ναυταῖες αἰσχροφίαν σφύρα ἰούσσε.
 Οἱ μὲν αἰεὶ Αἰμονίης, οἱ δ' αἰεὶ εἰδησίης δὲ Κύριος
 Οὐδὲ γυνή τις ἑμμενέει ἐπὶ πολλοῖσι κυδίρεται
 Οὐδὲ λυαῖα θυοῖται ἐπὶ πύργῳ χορεύων,
 Οὐδὲ φεικτόναι τις εἰλείπειτο τῶν ἰορτῶν,
 Οὐδὲ φεγγῆς καί τις· γαίτην αἰεὶ Λεωνόρου
 Οὐδὲ τις ἡνδρῶν φιλεπαρδῆν· ἢ γὰρ οὐκ εἶναι
 Αἰὲν ὁμωρτήσαντες ὅπῃ φάτις ὅτ' ἰορτῆς,
 Οὐδὲ τῶν ἀδελφῶν ἀγροῖσι σφύρα δὲ θυγαῖς
 Οἱ τοὶ ἀγροῖσι διασπῶνται παρδινεῖαν.
 ἢ δὲ αἰῶν ἐπὶ πύργῳ παρδινεῖαν· Ηρώ,
 Μυῖον αἰεὶ ἡρῖσσε ἀπας ἐπὶ πύργῳ παρδινεῖαν
 Οἱ αἰεὶ λυαῖα ἐπαμύνηται σελήνη.
 Ἀλλὰ ἢ χονεῖται φοινίσσεται κύκλα παρδινεῖαν,
 Ως ῥόδοι ἐκ καλῶν διδύμεχρον· ἢ τὰ χα φαίης
 Ηρώ ἐν γλῶσση ῥόδοι καί μιν φαίμιναι
 Χερσὶν γὰρ μιν ἐν γλῶσση καί μιν φαίμιναι
 ἢ ῥόδοι καί μιν φαίμιναι ἐπὶ σφύρα καί μιν φαίμιναι

Multa verò ex membris gratia fluebant sed antiqui
 Trengratias munti sunt esse: altera verò idem
 Ocu. us ridens. centum gratia pullulat at.
 Profecto sacerdotem dignam nata est Venus.
 Sic ea quidem plurimum ant. cellens famulas,
 Veneru sacerdotissa nona apparebat Venus.
 Subiit autem iuuenum teneras mentes, neque ullus vir
 Erat, qui non affectaret habere coniugem Heronem.
 Illa autem benifundatam quacunq; per aliam vagabatur.
 Sequentē mentē habebat & oculo. & precordia verorum.
 Atque aliqui inter iuuenes admiratus est, & dixit verbū:
 Et Sparien accessi, Lac: damoni vidi urbem,
 Ubi laborem & ce. tamen audimus pulchritudinum:
 Talē autē nondum vidi pulchram. prudentēq; teneramque.
 Foris Venus habet gratiarum. v. am iuue. um.
 Intuens de fessis sum: satietatem autē non inueni aspiciendi:
 Illico moriar, cubilia ubi consunder m Herma.

Non ego in cælo cuperem deus esse.

Nostram uxorem habens domi Hero.

Si autem mihi non licet tuam sacerdotem trahere.
 Talem mihi Cythæra puellam uxorem prabeas:
 Talia iuuenum quisque locutus est. undique alius
 Vulnus calans infansit pulchritudine puella:
 Gratia passe Liander. in a. tē v. vidi. inclytam puellam.
 Nolebas occulta cor sumere mentem stimulis,
 Sed ardentibus domibus inopinare sagittis,
 Nolebas vivere per pulchra expe. s Heronis:
 Simul in oculorum radu crescebat fux. amorum,
 Et cor fervebat inuictis igni impetis.
 Pulchrum to e. im. celebru in. ma. ulata femina.
 Acutior hominibus est veloce sagitta:
 Oculus verò via est: ab oculi iet. mus
 Vulnus delabitur, & in precordia viri manat.
 Cepit autem ipsum tunc super. impudentia. tremor. pudori.
 Tremuit quidem corde, pudor verò ipsum tenebat captum.
 Obstupuit verò pulchritudinem optatam: amor. verè ade.
 mit pudorem.

Anda. d. d. d.

Πόλλ' ὃν ἐν μέσῳ χρίτε ῥέον· αἱ ἵπαι αὖ
 Τρεῖς χρίτας ἔδωκ' αὐτοῖς ποικίλιναι εἰς δὲ πρὸς Ἡρώ
 Οφθαλμοὺς γαίαν ἱστατο χαίρειναι πεδὺν δ'
 Ἀπρεκέαι ἵπποι ἐπαΐον· ὄρετο Σύφριε.
 Πρὶν μὲν αὖ πολλὸν εἰς δόρυ στα γυναικῶν.
 Κύπρις δ' ἀνέπειρα γένε' διφραστό· Κύπριε.
 Δύπετο δ' ἡ δέσπαι ἀπαιεῖ ὁρέας· ὁ δὲ τις ἀνδρῶν
 Ἦεν· ἔκ μὲν ἴατο· ἔχεν ἑμὲ δέσποιν' Ἡρώ
 Ἡ δ' ἄρα χαρὶς ἐμὲ δάσιν ἔπει κ' ἔπει ἰλάτο.
 Εὐπερὶ δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Κῆπερ ἐν κίβητι πειθαύματα κ' φάτο μῦθον.
 Κῆπερ ἐν κίβητι πειθαύματα κ' φάτο μῦθον.
 Ἡρώ μὲν δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Τόλμ' ὃν ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Καὶ τῶν κ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Παισάντων ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κίβητι πειθαύματα κ' φάτο μῦθον.
 Οὐκ αἱ ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ἡμετέρω δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Εἰ δέ τις ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Τόλμ' μοι κ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Τότ' μ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ελκ' ὃν ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Αἰετὰ δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Οὐκ ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ἀλλὰ πρὸς κίβητι πειθαύματα κ' φάτο μῦθον.
 Οὐκ ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Σὺν βλεφάρων δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Καὶ κ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Κῆπερ δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Οξύτερον μὲν ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Οφθαλμοὺς ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ελκ' ὃν ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Εἰλε δέ τις ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ἡμετέρω δ' ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.
 Ελκ' ὃν ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει ἔπει.

Audacter autem ob amorem impudentiam affectans,
 Tacite pedibus incedebat, & contraxerat puellam:
 Oblique verò intuens dolosos torquibat oculos:
 Nutibus mutis in errorem inducens mentem puella,
 Ipsa verò ut sensit amorem dolosum Leandri,
 Gausa est ob gratias suas, tacite verò & ipsa
 Sape gratiam suam occultuit, faciem,
 Nutibus occultis intuens Leandro.
 Eternusque extulit: illi verò intus animi gauderat,
 Quod amorem sensit, & non renuit puella.
 Dum igitur Leander quarebat occultam horam,
 Lucem contrahens descendit ad occasum dies:
 Et regione autem apparuit umbrosa heesperus stella.
 Sed ipse audacter adibat prope puellam,
 Ut vidit, atratas insurgentes tenebras,
 Tacite quidem stringens roseos digitos puella,
 Ex imo suspirabat vehementer: illa verò silentio
 Tanquam irascens roseam retraxit manum.
 Ut verò amata sensit instabiles nutus puella,
 Audacter manu variam traxit vestem.
 Ultima venerandi ducens ad penetralia templi.
 Pigre autem pedibus sequebatur virgo Hero,
 Tanquam nolens, talémque emisit vocem.
 Fœminæ verbis minans Leandro:
 Hostis, quid insans? quid me infelix virginem trahis?
 Alia ito via, mecumque dimitte vestem:
 Iram meorum cuncta locupletum parentum.
 Veneris non te daret dea sacerdotem sollicitare:
 Virgini ad lectum difficile est ire.
 Talia minata est conuuentia virginibus.
 Fœmine arum ante Leander ubi audiuit furorem minarum,
 Sensit per suspiria signa virginum
 (Eterum cum iuuenis ut minantur fœmina,
 Venerarum consuetudinum per se nuncia sunt mina.
 Virgine autem bene olens boni colora collum osculatus,
 Tale verbum ait, amoris istius furorulo:

22

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam.
 (Non enim terrestribus aequalis voco te mulieribus,
 Sed te filiabus Iovis Saturnij aequilo)
 Beatus qui te plantavit, & beata qua peperit mater.
 Venter, qui te enixus est, felicissimus: sed preces
 Nostras exaudi, amorisque miseresce necessitatibus:
 Veneris ut sacerdos, exerce Veneris opera:
 Huc ades, initiare nuptialibus legibus dea:
 Virginem non decet administrare Veneri:
 Virgibus Venus non gaudet, si verò volueris
 Instituta dea: veneranda, & ceremonias fidas discere,
 Sunt nuptia & lecti: tu autem si amas Venerem,
 Mulcentium mentem amas suamque legem amorum:
 Tuumque servum me accipe, & si volueris coniugem
 Quem tibi Cupido penatus est, sui sagittis affectus:
 Sicut audacem Herculem celer aurivirga Mercurius
 Servitum dedit Iardanem ad puellam, i. Omphalem:
 Tibi verò me Venus misit, & non sapiens astutus Mercurius.
 Virgo non te latet in Arcadia Atalanta:
 Qua olim Milanoni amantem fugit lectum,
 Virginitatem curans: irata autem Venere,
 Quem prius non amavit in corde posuit toto.
 Persuadere & tu cara ne Veneris iram excites.
 Sic fatus, persuasit recusantis mentem puella,
 Animum amoripern errare faciens verbis.
 Virgo autem muta in terram fixit aspectum,
 Pudore rubefactam abscondens genas.
 Et terra trinit suavitatem in vestigia: cum pudore aut
 Sape circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasioni enim hac omnia praeiungit: virginis autem
 Persuasa ad lectum promissio est silentium.
 Iam & suavis amorem suscipe stimulum:
 Vrebat autem cor dulcis igni virgo Hero,
 Pulchritudineque suavis superfecbat Leandri.
 Dum igitur ad terram habebat inclinos oculos,
 Tunc & audet aperire sponte vulgus

Κύπριον ἔλκ' Κύπρον, Ἀδύων μετ' Ἀδύων.
 Οὐ γὰρ ὅτι χροίησι ἴστω καλὴ στυγασίη.
 Ἀλλὰ σὺ θυγατέρειαι Διὸς Κρονίαν θ' εἶσθαι.
 Ὀλβίῳ δ' εὖ ἐφύτυσται, ὁλβίῳ ἢ τίκαμ' αὖτις.
 Γαστήρ ἢ σ' ἐλόχυσται, μακαρταίη δὲ λυταίων.
 Ἡμετέρων ἐπαύων πεδὺν δ' οἴκτειρον αἰάγλην.
 Κύπριον αἰετὶς ἰσθμίου χροὸν Κύπριον ὄρμα
 Διδὺρ' ἴδε μὲν πάλαι γαμῶν δαίμων.
 Παρθένον ἢ ἐπίοικε ὑπεδρύνειν Ἀφροδίτη.
 Παρθενικῆς ἢ Κύπρις εἰνεται, ἡ δ' ἰδελήσῃς
 Θισμῶν δ' εἰς ἐρώτα ἢ ὄρμα πιστὰ δαλῶναι.
 Ἐστὶ γὰρ ἡ δ' ἐλκ' αὖτις, ἡ δ' εἰφιλίης Κυδέρεια.
 Θηξέτω αἰγάταζι, μὴ φρονεῖν δὲ μὲν ἐρώτων.
 Σὺν δ' ἰκίττω με κάμζει, ἡ δ' ἰδελήσῃς.
 Τὸν σοὶ βροτὸς ἤχρυσεν εἰς βροτὸς κηρύσσας.
 Ἐξ ὁδῶν ἡρεαλῶν δ' εἰς χρυσόρραπας Ἑρμῆς.
 Θηξέτω ἐκείνῃς ἰαδούλῃς ποτὶ τύμβῳ.
 Σοὶ δ' ἡμεῖς Κύπρις ἐπὶ πᾶσι, ἡ δ' εἰσφύει Ἑρμῆς.
 Παρθένῳ ἢ σὺ λάλῃς δ' ἡρεαλῶν Ἀταλάντῃ.
 Ἡποτι Μελαίῃς ἢ ἰαδούλῃς φύλῃ δ' ἡρεαλῶν.
 Παρθένῃς δ' ἡρεαλῶν, χολωσαμένῃς δ' Ἀφροδίτῃς.
 Τὸν παρ' ἡμεῖς ἐπὶ πᾶσι, ἐν κηρύσσας δὲ πᾶσι.
 Πείδῃς ἡ σὺ φίλῃς, μετ' Ἀφροδίτῃς ἡρεαλῶν.
 Ἐξ ὁδῶν, παρ' ἡμεῖς αἰατομῶν φρένα κέρως.
 Οὐ μὲν ἐρωτοτόκῃς ἡρεαλῶν ἐν μύθῃς.
 Παρθενικῇ δ' Ἀφροδίτῃς ἡρεαλῶν πᾶσι.
 Αἰδοὶ ἐρωτοτόκῃς ὑπεκλίπῃς παρ' ἡμεῖς.
 Ἐξ ὁδῶν ἐξέειπεν ἡρεαλῶν ἡρεαλῶν.
 Πολλὰ κ' αὖτις ἡρεαλῶν ἐν ξυμῶν χεῖρας.
 Παιδοῖς γὰρ πᾶσι πᾶσι ἡρεαλῶν παρ' ἡμεῖς.
 Παιδομῶν ποτὶ λίκῃς ὑπεκλίπῃς δὲ σιωπῇ.
 Ἡ δ' ἡ γλυκύπικρον ἰδέξατο κέντρῳ ἐρώτων.
 Θισμῶν ἢ κηρύσσας γλυκύπικρον παρ' ἡμεῖς.
 Κηρύσσας δ' ἡρεαλῶν αἰατομῶν ἡρεαλῶν.
 Ὀφθαλμοῖς οὐδ' ποτὶ γὰρ ἡρεαλῶν ἡρεαλῶν.
 Τί φρενὶ ἢ Ἀφροδίτῃς ἡρεαλῶν παρ' ἡμεῖς.

Non defatigabatur videns tenerum collum virginis.
 Sero vero Leandro suanem emisit vocem.
 Verecundia madidum ruborem stillans à facie:
 Hosper tuu verba forsàn & tantùm moneres:
 Quu te variorum verborum docuit via?
 Hui mihi, quis te duxit meam ad patriam terram?
 Hac autem omnia frustra iucutus est quomodo n. vagus
 Hospes cum sis & infidus, meo amori misceatur?
 Manifestè non possumus nuptiis legitima coniungi.
 (Non enim mei parentibus placet) si autem vòles
 Vt hospes profugus mea in patria manere,
 Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
 Lingua enim hominum amica consiliij in silentio autem
 Opus, quod perficit aliquis, in triuis audit
 Dic verò, ne tales tuum nomen, & tuam patriam,
 Non enim meum te lateat: mihi nomen inclutum Hero.
 Turris autem celebris mea domus altissima:
 Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
 Sestiensem ante urbem supra profunda littora,
 Vinum mare habeo iuxta consiliis parentum.
 Neque me prope vicina sunt ceteranea: neque chorea
 Iuenum adest: semper autem nocte & die
 Ex mari ventoso insonat auribus sonitus.
 Sic fata, roseam sub veste calabat genam.
 Rursus pudore affecta, sua autem increpabat dicta.
 Leander autem amorem percussus acuto stimulo,
 Cogitabat quomodo amoris exerceat certamen.
 Virum enim variis consiliis amor sagittis domat:
 Et rursus viri vulnus medicatur: quib autem dominatur.
 Ipse omnidemitor consulter est mortalibus.
 Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro:
 Tandem autem ingens adfuit sum dixit verbum:
 Virgo tuu propter amorem, etià asperam undam trāsita,
 Si igni ferueat & inmanigabilis erit aqua:
 Non timeo grauem undam tuum adiens cubile,
 Non fremitum resonantem granisoni maris.

[illegible]

Sed semper per noctem portans madidus maritus
 Navigabo Hellespontum valde fluentem: non longe enim
 Contra tuam urbem habeo oppidum Abydis:
 Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
 E regione ostende per tenebras, ut intuens
 Sim nasum amorem habens tuum stellam lychnum.
 Atque ipsum aspiciens ne videam occidentem botem,
 Nec asperum orionem, ac immadidam tractionem currus,
 Patria obuia ad dulcem portum venirem.
 Sed chara caue perflantes ventos
 Ne ipsum extinguant, & statim animam perdam,
 Lychnum mea via luciferum ducem,
 Si verè autem vir meum nomen & tu scire,
 Nomen mihi Leander bene compta coniunx Herus.
 Sic quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 Et nocturnam amicitiam & silentium nuptiarum.
 Lucernas testimonii pacts sunt servare:
 Illa quidē lucem extendere, hic autē undas longas transire
 Pernotiones autem executi vigilum nuptiarum,
 A se inuiti separati sunt necessitate:
 Hæc quidem suam ad turrim, hic autem obscurā per noctē
 Ne quid erraret iaculis signa turris,
 Navigabat profundis fundamēti ad latum oppidū Abydis.
 Totamq; noctem coniugum clandestina desiderantes certa-
 Sape optarunt venire cu' iculum ornantem noctem. [mina,
 Iam atrata cucurrit noctis caligo.
 Viri somnum afferens, & non amanti Leandro:
 Sed multiformem apud littora maris
 Nuntium expectabat lucentium nuptiarum.
 Testimonium lucerna lugubris expectans,
 Lætiq; clandestini procul speculantem nuntium.
 Ut verè vidit nigra obscuram noctis caliginem,
 Hæc lucernam ostendit: accensa verò lucerna
 Animum Cupido exenstis festinantis Leandri:
 Lucerna ardente coardebat: à verò mari
 Insanarum undarum multiformis fruentum audiens.

Αλλ' αἰεὶ χ' ἔνυκτα φορβόμεν' ὕχρε' ἀκόντισ
 Νύξομαι ἐλλόσονται ἀγάρθρον ἔχ' ἑκάστω γδ
 Ἀντία σὸιο πόλε' ἔχει πτελίωδρον Ἀβύδου.
 Μειώσιν ἡμῶς ἔνα λύχρον ὅτ' ἡλιβάτε σίε πόρρον
 Εκ σφάτις αἰαφαίνε χ' κίφας ὄφρα τοήσας
 Εσόμεν ὀλκῆς ἔρετ' ἔχον σίδνι ἀσέρε λύχρον
 Κήμιν ὀππιδύων, καὶ ὄψομαι δυνάτα βοώτιν,
 Οὐδρασιὺν εἰρήνα καὶ ἀβροχρὶ ὀλκὸν ἀμείξας·
 Πατείδ' ἀντιπύρρον ποτὶ γλυκύν ὄρμαν ἱκαίμεν.
 Ἀλλὰ φίλη μινύλαξ βαρυπτερόντας ἀήτας,
 Μὴ μιν ὑποσβιάσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν ἐλάσω·
 Αὐχρον ἡμῶς βιότσιο θασσφύρον ἡγαμενῆα.
 Εἰ ἐπὶ δ' ἰδέλεις ἡμὸν σῶμα καὶ σὺ δαίμων
 Οὐδὲ μὲν μοι Λοίανδρ' εὐσεβῆν τέστις Ἡρώ.
 Ος οἷ μ' κρυφίοισι γάμοις σκευίδντο μεγίστην
 Καὶ τυχαίῳ φιλόπρωτῇ καὶ ἀγχιλίῳ ὑμνησίαν
 Αὐχρὺ μαρτυρίῃσιν ὁπασώσῃ το φυλάξῃ·
 Ἡ μ' φάσ' τανύειν, ὃ ὅ κ' ἡμῶς μακρὰ σφῆλαι·
 Παστυχέδας δ' αὐσσαντες ἀκαίματων ὑμνησίαν.
 Ἀλλ' ἡλὼν ἀέκοιτας ἐνοσφίδησαν αἰάγην,
 Ἡ μ' εἶν ποτὶ πύρρον, ὃ δ' ὀφθαλμῶν αἰά νύκτα,
 Μὴ τι σφῆλαι πόλε' ὀφθαλμῶν σιμῆα πόρρον,
 Πλῶς βαδυνεῖ ποτὶ ὅτ' ἄρ' ἄρ' ἄρ' ἄρ' Ἀβύδου,
 Παστυχέαν δ' ὀάρεν κρυφίοις ποδέοις αἰάθλοις,
 Πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμῶν πόλον ὀφθαλμῶν.
 Ἡ δὲ κυανόπεπλ' αἰάδραμιν τυκτὸς ἐμύχλην
 Ἀνφάσιν ὕπνον ἄρουσαι καὶ ὃ ποδέοντι Λαϊάδρ'·
 Ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊότασι θαλάσσης
 Ἀγχιλίῳ αἰάμινι φαεινομήδων ὀμνησίαν.
 Δαστυρίῳ λύχρῳ πολυκλαύσοιο δυνάων,
 Ἡ δὲ τε κρυφίης σπληνέοντι ἀγχιλιώτιν.
 Ἡ δὲ ἰδὴ κυανίης λιποφρῆς νυκτὸς ἐμύχλην
 Ἡ δὲ λόχρῳ ἑσπέρῳ αἰάπτομήδῳ ὃ λύχρ'·
 Θυμὸν ἔρετ' ἐφλαξεν ἱππιομήδῳ Λαϊάδρ'·
 Αὐχρὺ μαρτυρίῃσιν σκευίδντο, παρ' ὃ θαλάσσης
 Ἀνφάσιν ὀφθαλμῶν ποτὶ πόρρον βόμβεν ἀκόντισ.

Tremebat quidem primum: postea autē andaciā attollens,
 Talibus allequebatur consolans mentem verbis:
 Graui amor & mare implacabile, sed maris
 Est aqua: verū amoris me vrit intestinum ignis.
 Assume ignem cor, ne time effusam aquam,
 Ades mihi in amorem, cur fit cibus curas?
 Ignoras quod Venus nata est è mari,
 Et dominatur Ponio, & nostris doloribus?
 Sic satis membra amabilia exiit vestem,
 Ambabus manibus suoque astrinxit capiti.
 Littorēque exiit, corpusque deiecit in mare,
 Splendētemque festinabat semper aduersus lucernam:
 Ipse remex ipse classu, ipse sibi naui,
 Hero autem alta lucifera super turri
 Pruciosis auris undecunque spiraret ventus,
 Veste saepe lucernam tegebat, donec Sisti
 Multum fatigatus Leander iuit ad portuesum litus,
 Et ipsum suam ad turrē subuexit: ex ianua virō
 Sponsū anhelantem complexa silentio,
 Spumeas ex capilli guttas adhuc stillantem maris,
 Duxit sponsam ornata ad penetralia virginale cubiculi,
 Et corpus totum abstersit, corpusque unxit oleo
 Bene olenti roseo: & mare olentem extinxit odorem.
 Adhuc autem anhelantem altē strata in lectis
 Sponsū circumfusa blanda emisit verba:
 Sponsē multum laborasti, quæ non passus est sponsus alius.
 Sponsus multum laborasti: satū tibi est salsa aqua.
 Fœtorque piscesus frementis maris,
 Huc tuos sudores mei impone sinibus.
 Sic illa hac locuta est, ille verō statim soluit Zenam,
 Et leges ingerunt lenuola Veneri,
 Erant nuptiæ sed sine choreis: erat lectus, sed sine hymnis:
 Non coniugium sacrum quisquam laudauit pœta:
 Non tædarnū illuminabat lux cubicularium lectum,
 Neque peragili quisquam insiluit chorea:
 Non hymenæum cantauit pater, & veneranda mater:

Ετρεμε δὲ τὸ πρῶτον· ἔπειτα δὲ τὰς αἰήτας
 Τοιοῦσι προσελκύνει παρηγορῶν φρενα μύθοις·
 Δεινὸν ἔσθ' ὅτι παντὶς ἀμείλιχόν· διγὰ θαλάσσης
 ἔστιν ὕδωρ τὸ δὲ ἔρπονται ἐμὲ σὶ ἔχ' ἐσθ' μυχῶν πῦρ·
 Λαζέει πῦρ κρατὶν καὶ δειδιδὶ νήχων ὕδωρ.
 Δδύραται εἰς οὐότητα πὶ δὴ ῥέθων ἀλεξίζῃς
 Ἀγνάσσεις, πὶ Κύριος ἀποσπορεῖ ὅτι θαλάσσης
 Καὶ κρατὶ πόντιον, ἡμετέρων ὁ δυνάτων·
 Ὡς εἰπὼν μῆτιν ἔρα δὲ ἀπεδύσατο πῆπλον.
 Ἀμφοτέρω παλαμῶν ἐσθ' ἔπριγγε καλῶς·
 Ἡιον δὲ ἔξωρτυθίμας δὲ ἔρριψε θαλάσῃ·
 Ἀρμπούρας δὲ ἴσπερ δὲ εἰ κραταυγία λύχων·
 Αὐτὸς ἴαν ἐρέτῃ, ῥαυτὸς σαλῶ· αὐτὸς ματῶναις.
 Ἡεὶ δὲ ἡλθεαίπερ εἰσφύρει ὕψος πύργου,
 Ἀδυγαίητ' αὐραῖσιν ὅθεν πρὸς σφον ἀήτης.
 Φαεῖ πολλάκι λύχων ἐπίσκηπεν· εἰσὶ καὶ Σιγού
 Πολλὰ καμῶν· Λεία δὲ ἔβη ποτὶ νηύλιχοι ἀκτῶν,
 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον αἰήταρ' ἐκ δὲ θυεράων
 Νυμφίον ἀδιδυγόντα πρὸς πύργον σταπῇ.
 Ἀφροκόμοις ἀδιδυγῶν ἐπὶ στείλονται θαλάσσης
 Ἡγαγυμφοκόμοιο μυρμὶς ὅππ' παρδενιδόν·
 Καὶ χεῖρα παῖτα κρατὶ δέχας δ' ἔχει εἰλαίω.
 Εὐδύμας ῥοδία· καὶ διήπλοον ἰσβέσιν ὁδμῶν
 Εἰσέπ' δὲ ἀδιδυγόντα βαδυσσόντες ἐπὶ λειτῶν
 Νυμφίον ἀμειχρθεῖσα εἰλῶρας ἐννεπε μύθοις·
 Νυμφίς πολλὰ μόνοντα, ἀμὴν παθεῖν υμφοῖ δὴ·
 Νυμφίς πολλὰ μόνοντα δῆε νύτοι ἀρμυρὸν ὕδωρ.
 Ὅδ' ῥα τ' ἰχθυήσαντα βωυθ' ὅποιον θαλάσσης.
 Δδύρα τούτῳ ἰδρύστας ἐμοῖς ἐνὶ κατὰς κολποῖς.
 Ὡς ἡμῖν ταῦτ' εἶπεν· ὁ δ' αὐτὸς λύσαστο μέγιστον
 καὶ δεσφῶν ἐπέδυσσε ἀφιστόν· κυδερείης·
 Ἡν γὰρ μὲν ἀλλ' ἀχόρδον· ἔλιν λείχον· ἀλλ' ἀτὸρ ὕμνων.
 Οὐ ζυγίον ἐπὶ λῶν· ἐπὶ δὲ ἡμῶν αἰσδῶν,
 Οὐ δ' ἄδων ἡσραπτε σάλας θαλάμπελον ἀνιῶν,
 Οὐδὲ πολυσκαρδία τις ἐπεσκήρτησε χορείη.
 Οὐχ ὕμνους ἀφ' οὗ πάντῃ καὶ πᾶσι μῆτηρ.

Αλλὰ λείχῃ σφρίσσειτε τελευτήγαμοισιν ἐν ᾧ ῥαίς
 Σοὴν παῖδιν ἱπύξει ἐνυμφοκάρμοισι δὲ ὁμίγῃ.
 Καὶ γάμῃ ὡς ἀπαύδων ἀειδομένην ὑμνῶσιν·
 Νυξ μὲν ἔλιν κείνησι γαμοσὺλῃ· ἀδὲ ποτ' ἡὼς
 Νυμφίον εἶδε Λαίανδρον ἀεργιότοις ἐπὶ λίκτρῳ.
 Νήχτο δὲ ἀπ' ὑπὸ ῥοιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀλκυόου,
 Ἐννυχίον ἀκέρντῃ· ἵτι πλείων ὑμνῶσιν·
 Ἡρόδῃ δὲ ἰλκασίπτεκλῃ· εἰς λήδουσα τεκῆας,
 Παρδενῃ· ἡμετέρη, νυχὴ γυνὴ ἀμφότεροι βῆ
 Πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν εἰς δύσιν ἡῶ.
 Πι οἱ μὲν φιλέσσι· ὑποελίπιοιτις αἰάγῃ.
 Κρυπτάδην τέρποντο μετ' ἀμύλων κυδρεῖν.
 Ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ὅππῃ χεῖρον, ἀδὲ ὅππῃ θυρόν
 Ἀγρύππων δάκνοντο πελυπλάγῃ ὑμνῶσιν.
 Ἀλλ' ὅτε παχέσσι· ἐπὶ λυδὲ χεῖματ' ὄρη
 Φειχάδας δονίμω πολυεργοδότης αἰάλας,
 Βίτθεα δὲ ἀσπιδότα κὶ ὕγρα δειρῶλα θαλάσσης
 Χειμεῖοι πλείοντες αἰεὶ σφύλιζον αἵνται,
 Λάλατ' ἄμασιζοντες ὅλιν δὲ αὖ τυπιομένης βῆ,
 Ἡδὲ νῆα μῆλαιαν ἀπὸ κλασέ διχθᾶδι χέρον
 Χειμεῖον κὶ ἄπτον δῆυσιν ἄζων δὲ αὖ αὐτῆς.
 Ἀλλ' ὅτ' ἡμεῖς σε φέβῃ· κατέρυκε θαλάσσης
 Καρτερίδωμε Λαίανδρον διακτορὴν δὲ σιλύχην
 Ἡδὲ δα σημάηνωσα φαισφορίῳ ὑμνῶσιν,
 Μαντομένης ὡτρυνε ἀφειδήσαντα θαλάσσης
 Νηλεὺς κὶ ἄπτος· ὅφρα βῆ δύσμορος Ἡρόδῃ
 Χεῖματ' ἱσταμένοιο μῆριν ἀπαύδων Λαίανδρον
 Μικλὶτ' ἀπὸ πλοῦν μινυόμεν ἄσπερα λίκτρῳ.
 Ἀλλὰ ποδὶ· κὶ μοῖρα βίησιν τοῦδε λυγρομένη βῆ
 Μοιρῶν αἰθήρ· κὶ καί τι θαλὸν ἐρότων.
 Νυξ μὲν ὅτε μέλιντα βαρυπνέοντες αἵνῃ,
 Χειμεῖος πνοῇσιν ἀκοντίζοντες αἵνῃ
 Ἀδρόον ἐμπύπλοισι ὅππῃ· ἡ γυνὴ θαλάσσης·
 Δὲ τότε Λαίανδρος ὅφ' ἰδύμῳ· ἐλπίδι νύμφης
 Δυσκείαδων παφόντω θαλασσίην ὅππῃ νύτῳ.
 Ἡδὲ χεῖματι κῆμα καλὶνδρῷ· σὺ γὰρ ποδὲ ὅφ' ἔλιν.

ἄνθρωποι καὶ δα.) Fortasse scribendum δι' ἡμετέρων σφραγῶν ἡ-
σων. non ἀλίσρ. visitur illa voce non semel Nannus. Is.
Hort.

καὶ μὴ ὁμολογῇ. — Legendum est ἰ-ψὶ συνιστάμενος βοσκότων. G.
Cant.

2. Συγίλιον ἱερὸν.) Legendum Hplw, ut est in ms. Ger. Fal-
kenburgius.